De drie kosmische principes: uitbreiding, beperking, rust

11 september 1959
lezing 55

“Gegroet, God zegene jullie allen, vrienden, gezegend is dit uur.

Met heel veel vreugde beginnen we aan dit nieuwe werkseizoen, waarbij ik hoop dat al mijn vrienden door zullen gaan. Als je dat doet, moét je wel de vruchten oogsten en zul je de innerlijke last verliezen die je nog steeds met je meedraagt. Mijn taak is het jullie een bijzondere zegen, een bijzondere kracht te brengen voor het komende jaar, zodat je de energie kunt vinden om door alle mogelijke weerstand heen te komen, waar je in bepaalde fases van je ontwikkeling vóór komt te staan en om het beste te maken van iedere fase, hoe die ook moge zijn.

Dit is het moment om de drie kosmische principes te behandelen. Ze bestaan in het hele universum. Ze bestaan in de natuur. Ze regelen en beïnvloeden alles dat ooit geschapen is en ooit geschapen zal worden. Er is geen tak van menselijke wetenschap waar men deze principes niet vindt. Ze doordringen en vormen de menselijke ziel. Met andere woorden, ze bestaan op alle niveaus en in alle vormen, van het meest subtiele tot het meest grofstoffelijke. Ik zal deze principes bespreken vanuit een psychologisch standpunt, zodat je er allemaal in je werk van kunt profiteren. Deze drie principes bestaan zowel in zuivere vorm als in afwijking en misvorming. We zullen van deze principes zowel de positieve als de negatieve aspecten afzonderlijk beschouwen.

Het principe van uitbreiding is in zijn zuivere en harmonieuze vorm creativiteit, groei, opbouw, voorwaartse beweging, onderzoek, activiteit; het naar buiten treden dat noodzakelijk is om ‘de andere jij’ te vinden: onzelfzuchtigheid dus en géén egoïsme; het zoeken naar vereniging, het

zoeken naar alles buiten het zelf. In elke categorie heb ik maar een paar aspecten aangehaald. Je kunt de lijst zó uitbreiden. Het negatieve aspect van het uitgaande principe is agressie, vijandschap, oorlog - de afwijking door op materieel gebied ten koste van anderen te willen uitbreiden - hyperactiviteit, ruzie, destructiviteit, wreedheid, ongeduld, onnadenkendheid.

Het principe van beperking, van inkeer is in zijn zuivere vorm evenwicht en harmonie, want juist dit principe houdt het naar buiten treden in evenwicht en voorkomt dat de uitgaande beweging uit de hand loopt. Het staat voor introspectie, naar binnen keren, voorzichtigheid, geduld, bedachtzaamheid. Het staat ook voor zelfonderzoek, in tegenstelling tot het zoeken naar de andere 'jij', in het uitgaande principe. Jullie weten allemaal dat je de ziel van een ander alleen maar kunt vinden en begrijpen als je jezelf begrijpt. Je kunt nooit echt door de muur heen dringen die jou van je medeschepselen scheidt, voordat je door de muur heen bent die je van je meest innerlijke zelf scheidt. Daarom moeten de principes van naar buiten treden en van inkeer wel in harmonie samenwerken en elkaar aanvullen om meer harmonie in de ziel te scheppen. Als je uit de gevangenis van je ego wilt groeien, moet je de eigenschap van 'het in jezelf keren' in jezelf zien te vinden en er op de juiste manier gebruik van maken, zodat de uitbreiding harmonieus en gezond kan zijn. Als de uitgaande kracht niet in toom wordt gehouden, kan er - zelfs als hij constructief gebruikt wordt - geen harmonieuze groei zijn. Alle gezonde groei is organisch, langzaam en gestaag. Het principe van inkeer zorgt daarvoor. Ongebreidelde groei kan niet worden verwerkt en doet meer kwaad dan goed. Daarom staat het principe van beperking ook voor assimilatie. Onverwerkte groei moet uiteindelijk ten kwade keren. Daarom is alleen geassimileerde, geleidelijke groei organisch, gezond en constructief. Want als daarom een extrovert iemand niet leert zijn beperkende krachten te ontwikkelen, zal hij nooit echt vinden wat hij zoekt. De naar buiten tredende krachten moeten wel destructief worden als niet ook de andere twee principes werken. In negatieve zin staat het principe van beperking voor regressie, achteruitgang, het blokkeren van vooruitgang; de verkeerde richting ingaan (terug); maar ook oneerlijkheid, huichelachtigheid, lafheid, hebzucht, zelfzucht, egoïsme, afzondering.

Het principe van rust is in zijn zuivere vorm behoud. Op het eerste gezicht lijkt dit hetzelfde als het inperkende principe, maar dat is niet zo. Het inperkende principe is beweging - naar binnen toe of terug - terwijl dit principe rust is, een zijnstoestand, tijdloos, passief in de gezonde zin.

Gezonde groei vindt in drie afzonderlijke stadia plaats: beweging naar buiten (zoeken naar de ander, het ego opzij zetten); beweging naar binnen (zoeken naar het zelf, het verwerken van alles wat in de uitgaande beweging opgenomen is en het op de juiste manier voor jezelf toepassen); en rust (behoud, het verzamelen van nieuwe impulsen als voorbereiding op de nieuwe cyclus). Dit principe van rust is essentieel in het ritme van groei. Zonder dat kan er geen rijping zijn. Als je naar de groei van planten kijkt, zul je hetzelfde drievoudige ritme zien. En zul je je nog meer bewust worden van deze steeds weer terugkerende cyclus. Het negatieve aspect van het principe van rust staat voor stagnatie, verrotting, levenloosheid, inertie.

Het is belangrijk om te beseffen dat elke ziel door deze drie principes beheerst wordt. Er is geen enkel schepsel in het hele universum dat er niet door beïnvloed wordt. Wil iemand in harmonie zijn, dan moeten alle drie de principes harmonieus samenwerken, elkaar steunen, aanvullen en stimuleren. Bij iemand die niet in harmonie verkeert, staan deze drie principes op voet van oorlog met elkaar, zijn ze met elkaar in tegenspraak. In ieder schepsel heeft een van deze drie principes de overhand, wat niet betekent dat als je volmaakt bent maar één ervan in je leeft, met uitsluiting van de andere twee. Dat kan niet. Hoewel ieder volmaakt schepsel een van deze principes als basiskenmerk heeft, moeten de andere twee er harmonieus in opgaan. Ze moeten elkaar steunen, helpen en stimuleren. Naarmate een schepsel verder van de goddelijke harmonie afwijkt, komen deze drie principes meer met elkaar in botsing, zijn ze meer met elkaar in tegenspraak, worden ze niet juist begrepen, krijgt er één teveel nadruk en wordt daardoor onjuist toegepast, niet alleen constructief, maar ongewild ook destructief. Het zelf wordt dan vaak nog meer schade aangedaan doordat je je ware aard onderdrukt, doordat je je zelfs niet eens van je ware persoonlijkheid bewust bent. Misschien verkeer je in de waan, dat je ware aard - die een van deze principes vertegenwoordigt - ‘slecht’ is (natuurlijk gebeurt dit totaal onbewust) zodat je, wat het sterkst in je is, niet de kans geeft om te groeien omdat je het niet verzorgt en niet zuivert. Wanneer je krachten die constructief gebruikt kunnen worden onderdrukt, gaan ze tegen-gesteld werken en hebben daarom een nadelig effect op je terwijl je een deel van jezelf dat geen verdere nadruk behoeft, juist te sterk ontwikkelt. In minder ernstige gevallen leg je te zeer de nadruk op wat je werkelijk bent terwijl je de andere krachten die vragen om ontwikkeling teneinde harmonisch met jouw bijzondere kracht samen te kunnen gaan, verwaarloost.

Als je aan de hand van deze drie kosmische principes die tot de belangrijkste principes van het universum behoren, het werk bekijkt dat je tot nu toe met jezelf gedaan hebt, moet dat je een nieuwe kijk op jezelf geven, moet dat je duidelijker maken wie je bent en wat je bent. Je zult jezelf en daarom anderen beter begrijpen door uit te zoeken of je niet datgene in jou wat het sterkst is, hebt onderdrukt, of je niet te zeer de nadruk legt op datgene in je dat toch al de overhand heeft ten koste van de twee andere krachten die ontwikkeling en zuivering behoeven. Het is heel goed mogelijk, dat een en dezelfde persoon tot op zekere hoogte tegelijk onderdrukt en te sterk benadrukt. Aan de ene kant onderdruk je mogelijk je overheersende aard, aan de andere kant kun je er te veel de nadruk op leggen. Het gebeurt allebei onbewust en vanuit verkeerde conclusies. Kijk daarom waar je van de volmaakte vorm van deze principes afwijkt en hoe en waarom dit gebeurt. Welke misvattingen zitten daar achter? Het kan je een eind op weg helpen, vrienden. Het geeft misschien ook aanleiding tot nieuwe vragen die ik graag zal beantwoorden.

Met twee van de principes, het uitbreidende en het inperkende, is de mensheid tegenwoordig tamelijk bekend - hoewel men ze misschien anders noemt. Maar het derde principe herkent men niet vaak. Over het algemeen wordt niet begrepen hoe belangrijk het is dat alle drie samensmelten en dat ze onderling afhankelijk zijn. Het principe van rust is van uitzonderlijk belang. In zijn zuivere vorm staat het voor het uiteindelijke doel, het hoogste stadium dat je kunt bereiken: de toestand van zijn, van tijdloosheid en beweging in bewegingloosheid. Het is het laatste ontwikkelingsstadium. Het principe van rust is in zijn negatieve vorm de *belangrijkste* hinderpaal bij de menselijke ontwikkeling. Dit feit leent zich voor een interessante beschouwing en meditatie, vrienden. Onnodig om opnieuw uit te leggen dat waar stagnatie bestaat geen vooruitgang kan zijn. Daarom is beweging achteruit (het negatieve aspect van beperking) beter dan geen beweging. Want als je lang genoeg achteruitgaat, moet je wel op een punt komen waar je je uiteindelijk realiseert dat je de verkeerde richting hebt gekozen, een richting die bitter en duister is. Een goede reden om een andere richting te kiezen. Bij iedere beweging veranderen dingen. Zelfs als ze ten kwade veranderen, geeft juist dat de impuls om een andere weg in te slaan, hoe gedeprimeerd je op dat moment ook moge zijn. Bovendien maakt het feit dat je al in beweging bent, al was de richting tot dan toe verkeerd, het gemakkelijker te blijven bewegen en dan in de goede richting. Maar in de negatieve toestand van rust - in stagnatie - is er geen beweging. En zonder beweging kan er geen vooruitgang zijn, geen groei. Omdat je in

die stilstand zit, is het uiterst moeilijk de kracht te vinden die je nodig hebt om op gang te komen. Misschien besef je er zelfs de noodzaak niet van omdat de toestand hopeloos lijkt; je denkt dat niets verandert, alles statisch is en niets ooit kan veranderen omdat je stilstaat. Je blijft in dezelfde moeilijke positie en dat geeft je het verkeerde idee dat verandering ook niet mogelijk is.

Natuurlijk verkeert geen enkele menselijke persoonlijkheid totaal in die statische toestand. Sommige mensen hebben dat in sterke mate, anderen slechts in bepaalde delen van hun persoonlijkheid en op bepaalde tijdstippen. Het is aan jou om er achter te komen in welk opzicht het op jou van toepassing is. Verwacht niet dat alles helemaal op één persoon van toepassing is.

En nu, vrienden, hebben jullie nog vragen betreffende dit onderwerp?

VRAAG: Ik begrijp dat deze drie principes bij iedereen in meerdere of mindere mate voorkomen. Is er enig noodzakelijk verband tussen de drie, zodat de mate en richting van het uitbreidende en een bepaalde mate en richting van het inperkende principe, in combinatie met elkaar een bepaalde mate en richting van rust voortbrengen?

“Je bedoelt of ze elkaar beïnvloeden?” *(Ja).* "Niets in de menselijke ziel staat op zich. Iedere eigenschap, reactie, houding of neiging moet onveranderlijk al het andere in de ziel beïnvloeden. Soms direct en duidelijk. In andere gevallen is dit verband eerder indirect en subtiel en niet zo gemakkelijk merkbaar. In het werk dat je doet ben je daar al achtergekomen. Zoals ik al zei zijn deze drie principes onderling afhankelijk. Als je in een bepaald opzicht van een principe afwijkt, zullen de andere twee daardoor beïnvloed worden. Stel: je legt al te veel nadruk op het naar buiten treden en het werkt positief en negatief in je. Iedere afwijking van het principe van uitbreiding beïnvloedt de andere twee ook en in dit geval zó dat die verwaarloosd worden en onderontwikkeld blijven. In de wet van oorzaak en gevolg staat alles met elkaar in verband. Het is als een foto: wat op het negatief zwart en wit is, is op het positief precies andersom. Misschien geeft deze vergelijking je een idee. In ieder geval: hoe meer je groeit in dit zelfonderzoek, des te beter ga je zien hoe het ene het andere veroorzaakt en beïnvloedt. De vele losse stukjes informatie over jezelf beginnen samen te komen, zodat je een overzichtelijk, allesomvattend beeld krijgt. Dat moet je ervaren, het kan niet in woorden overgebracht worden. En veel van mijn vrienden hebben

dat ervaren, tenminste af en toe.

Nog even wat over het onderwerp van vanavond; ik wil er een typerend voorbeeld van geven hoe deze principes verkeerd begrepen worden. Veel mensen zeggen: ‘Door voortdurend over mezelf na te denken word ik egoïstisch. Het is beter aan andere mensen te denken dan me zo op mezelf te concentreren’. Het is waar dat er mensen zijn die teveel aan zichzelf denken, die egocentrisch zijn. Ze denken nooit aan anderen en houden zich alleen met hun eigen problemen bezig. Zowel in dit egoïsme als in het hierboven genoemde bezwaar wordt het principe van beperking en inkeer niet begrepen en onjuist toegepast. Waar het wel begrepen wordt, wordt introspectie gebruikt met het doel de muur tussen jezelf en anderen af te breken. Iemand anders kan zeggen: ‘Als je zo extrovert bent, verwaarloos je je eigen spirituele aard. Je kunt en mag niet zo oppervlakkig, zo in de uiterlijke wereld leven. Om God te vinden moet je je uit de uiterlijke wereld terugtrekken en een innerlijk leven leiden’. Dit is precies hetzelfde. Het is waar dat zonder inkeer en met teveel nadruk op het naar buiten treden je je groei belemmert. Er is dan geen evenwichtigheid en evenals de genoemde veronderstelling komt dit voort uit een misvatting, een verkeerd toepassen van de principes waar we het hier over hebben.

Nog een ander voorbeeld van de onwetendheid betreffende deze kosmische principes, nu met betrekking tot oosterse denkwijzen: mensen die iets over het nirwana gehoord hebben, de zijnstoestand, de passiviteit in dit opzicht, proberen deze toestand vaak op een geforceerde manier te bereiken, terwijl ze daar nog totaal niet klaar voor zijn. Natuurlijk beseft zo iemand niet dat hij daarmee onbewust zijn neiging om niets te hoeven doen aanmoedigt en dit alleen maar met goede motieven bekleedt. Opnieuw laat dit de onwetendheid en het onbegrip zien: alleen het harmonieus samensmelten van deze principes leidt tot harmonie, de uiteindelijke werkelijke zijnstoestand. Maar dit bereik je niet met geforceerde middelen en speciale oefeningen. Het is het resultaat van hard werken aan je ontwikkeling.”

VRAAG: Is het mogelijk dat bij iemand bijvoorbeeld het naar buiten treden en het naar binnen gaan betrekkelijk gezond is en daarmee vergeleken het principe van rust ongezond? Of in een andere combinatie?

“Dan moet je het woord ‘betrekkelijk’ wel zeer ruim nemen. Het is onmogelijk dat er aan de ene kant een enorme afwijking bestaat en aan

de andere kant alleen een kleine. Maar het is waar dat de mate van afwijking in een bepaald opzicht sterker kan zijn dan in een ander opzicht, ook al vanwege fundamentele karaktereigenschappen van de persoon"

VRAAG: Maar er zou nog steeds een bepaald verband tussen deze drie principes bestaan?

"Oh, zeer zeker. Als je met dit thema aan het werk gaat, zul je merken dat er altijd een zekere parallel moet bestaan. Met andere woorden, als je in een bepaalde richting afwijkt, kun je in de andere richting precies het tegenovergestelde vinden. In een spiegel is je rechterhand links en je linkerhand rechts. Denk ook nog maar eens aan de vergelijking met een foto. Ik weet dat dit moeilijk te begrijpen is, maar je zult precies doorkrijgen wat ik bedoel, hoewel misschien niet meteen. Probeer deze nieuwe kennis overigens niet geforceerd in je werk te gebruiken. Blijf je er bewust van, denk erover na, dan wordt het op een dag werkelijk deel van je kennis, waar je constructief gebruik van kunt maken. Kennis moet op een natuurlijke manier groeien en kan nooit geforceerd worden. Wanneer je er ontspannen bewust van bent en het cultiveert zonder jezelf onder druk te zetten, zal deze kennis uiteindelijk echt van jou worden. En als je zo ver bent, zul je beamen wat ik geprobeerd heb over te brengen. Het is nu eenmaal moeilijk om dat in woorden te doen."

VRAAG: Deze principes moeten ook in de religieuze mythologie te vinden zijn. Wordt dat in de drie-eenheid van de verschillende religies tot uitdrukking gebracht? Bijvoorbeeld de brahmaanse drie-eenheid of de christelijke drie-eenheid?

"Je kunt niet zeggen dat het symbool van de drie-eenheid uitsluitend en alleen voor deze drie principes staat. Veel universele en kosmische principes komen in drietallen. Vandaar dat 'drie' voor veel dingen staat. Wat betreft de drie principes die we vanavond besproken hebben: als een van de drie perfect vertegenwoordigd is, betekent dit niet dat de andere afwezig zijn. Elk vertegenwoordigt een harmonieus geheel hoewel er in die harmonie één dominant is. Laten we het voorbeeld nemen van man en vrouw. Uiteindelijk komen ze in de uiteindelijke toestand in één wezen samen, maar dit betekent niet dat in de periode dat ze los zijn van elkaar, de man uitsluitend mannelijk is en de vrouw geheel en al vrouwelijk. Zoals jullie heel goed weten, is in iedere vrouw het mannelijke vertegenwoordigd en in iedere man het vrouwelijke. Bij een harmonisch mens zijn beide geïntegreerd. De mannelijke en vrouwelijke

hoedanigheden zijn niet met elkaar in strijd, maar ondersteunen, completeren en helpen elkaar. Geen ervan wordt verdrongen. Alleen de afwijking of de te grote nadruk is gladgestreken. Zeker domineert er één, maar niet met uitsluiting van de ander. Hetzelfde geldt voor de drie principes. Daarom vertegenwoordigt elk deel van de drie-eenheid alle drie de delen, waarbij er een domineert. Het moet voor jullie niet moeilijk zijn er achter te komen welk principe in elk deel van de drie-eenheid wordt vertegenwoordigd."

VRAAG: Met de brahmaanse drie-eenheid is het inderdaad makkelijk, maar in de christelijke drie-eenheid is het moeilijker.

"Laten we eens kijken en het samen uitwerken. In de christelijke opvatting staat de heilige drie-eenheid voor de vader, de zoon en de heilige geest. Heeft een van mijn vrienden enig idee, voordat ik het uitleg?"

VRAAG: Nou, het vaderprincipe wordt in de schepping duidelijk. In de gnostische leer staat dat we in de vader geboren worden en in de zoon sterven. Met andere woorden: in het Christus principe zit een bepaalde terugkeer?

"Dat is juist. De vader is de schepper en staat daardoor voor het uitbreidende principe. De zoon is naar de aarde gekomen. Hij is geïncarneerd. Incarnatie is beperking, ogenschijnlijke terugkeer, met de bedoeling om vooruit te gaan, zich te ontwikkelen. Terwijl de heilige geest het principe van rust vertegenwoordigt, de Zijnstoestand." *(Ja, dat is het evenwicht. Tegelijkertijd is het de vereniging.)* "Precies".

VRAAG: Nu nog een vraag met betrekking tot het ademen. Is de uitademing de natuurlijke beperking?

"Uitademen is uitbreiding, inademen is beperking (achterwaartse beweging). En dan is er - en zo vaak wordt dit over het hoofd gezien en vergeten - het derde principe: het moment waarop je de adem vasthoudt, in rust houdt." *(Dat wordt in Yoga oefeningen gedaan. Het vasthouden is het belangrijkste.)* "Precies. Maar niet alleen in bepaalde oefeningen. Zelfs bij de normale ademhaling, wanneer je er helemaal niet bewust van bent, is dit het moment dat het derde principe vertegenwoordigt, het belangrijkste onderdeel van de ademhaling. Het maakt niet uit dat dit moment kort is, maar het is het element dat ritme en harmonie aan de ademhaling geeft. En elke soort van trance, die van een medium of van wat voor soort dan ook, wordt veroorzaakt door het vasthouden van de

adem, het niet ademen dat uitgebreid moet worden om een trance te bewerkstelligen. Hetzelfde drievoudige ritme is er in het hele universum. Uiteindelijk moet je het in je innerlijke groei kunnen vinden. Tot op zekere hoogte gebeurt dit al, hoewel je er niet bewust van bent. Als je probeert om vooruit te komen, je energie te gebruiken, de waarheid te zoeken, is dat uitbreiding. En als het noodzakelijk wordt om te verwerken wat je geleerd hebt, het op jezelf toe te passen als je in jezelf zoekt, is dat beperking. Je kunt jezelf niet ontwikkelen zonder zowel een beweging naar buiten als naar binnen te maken en zonder beide in je op te nemen. Praktisch gesproken komt het er op neer dat je jezelf niet kunt ontwikkelen alleen door te leven, zonder de wereld de kans te geven datgene in je naar buiten te laten brengen wat veranderd moet worden. Zonder hulp van buitenaf zouden deze elementen in je blijven sluimeren en zou je voorbij gaan aan wat je werkelijk bent, voor een deel tenminste. Als je niet naar buiten gaat, krijg je ook niet de aanwijzingen, die je nodig hebt om je innerlijke disharmonieën te vinden. En dan komt de tijd van rijping waarin je eigenlijk nergens lijkt te komen. Deze periodes deprimeren je als je nog aan het begin staat. Dat zijn zware tijden, ogenschijnlijk hopeloos. Hoe verder je gevorderd bent en hoe beter je jezelf kent en de kennis die je verkregen hebt in jezelf hebt verwerkt en ermee in het reine bent gekomen, des te gelukkiger zal de tijd van rijping voor je zijn, tot de volgende periode van werken en naar buiten gerichte beweging weer aanbreekt. Maar de beslissing, wanneer je van de ene fase in de andere overgaat, hoef je niet zelf te nemen. Je persoonlijkheid heeft zijn eigen kosmische ritme gevonden en volgt de stroom heel natuurlijk. Dan ben je je ook bewust van dit ritme en volg je het zonder dwang en zonder weerstand." *(Dat is wat men de actieve rust noemt, het tegenovergestelde van dufheid en luiheid.)* "Ja, zeker".

VRAAG: Naar het schijnt bespreken, speculeren en onderzoeken wetenschappers erg veel of het heelal zich nu wel of niet fysiek uitbreidt en samentrekt of dat het statisch is. Is daar een antwoord op?

"Het is voortdurend in beweging. Maar ritmische en harmonische beweging houdt ook bewegingloosheid in, zoals het moment dat je niet ademt. De verschillende denkrichtingen hebben alleen maar een deel van het heelal waargenomen in een enkel aspect ervan en zien het andere over het hoofd. De waarheid is dat het universum uitdijt, zich samentrekt en in rust is. Dit geldt zelfs voor levenloze dingen. Ze lijken alleen maar in ruste, maar zijn het niet zoals jullie atoomwetenschappers zullen bevestigen. Nu heb ik jullie al vaak verteld, dat alles in de schepping in

voortdurende beweging is. Dit lijkt misschien in tegenspraak met de bewering dat de hoogste bestaansvorm, de toestand van zijn, statisch is en daarom ogenschijnlijk bewegingloos. Dit is geen tegenstelling vrienden, hoewel ik besef dat het voor jullie uiterst moeilijk is om dit te begrijpen. In de hoogste sfeer bestaat voortdurende beweging in alle richtingen, tegelijkertijd is er rust. Er is geen beweging in beweging. En er is beweging in geen beweging. Dit klinkt misschien geheel en al paradoxaal, maar het is niet verder uit te leggen. Ook dit kun je alleen maar begrijpen door het zelf te ervaren."

VRAAG: Is 'in rust zijn' een soort halverwege tussen uitbreiding en beperking?

"Je kunt het niet meten in woorden als 'halverwege tussen'. Het is een filosofisch concept. Het is een principe of een deel van een drievoudig principe waar het ene het andere ritmisch en natuurlijk volgt. Als je het als een cyclus voorstelt, een cirkelbeweging, kom je dichter bij de waarheid. In een cirkel is geen begin en geen einde. Het ene is een integraal deel van het andere."

VRAAG: Ik vraag me af of u tot op zekere hoogte het verband of het onderscheid tussen het onderbewuste en intuïtie duidelijk kunt maken?

"Als je intuïtie van inzicht onderscheidt, kunnen we zeggen, dat het de hoogste vorm is. Intuïtie is nooit verkeerd. Een instinct kan verkeerd zijn. Het kan schadelijk zijn, het kan uit de lagere aard van de persoonlijkheid voortkomen. Intuïtie komt voort uit het bovenbewuste, als je het technisch wilt formuleren. Intuïtie onderscheidt zich verder hierin dat het bewust is. Op het moment dat het intuïtie is, moet het bewust zijn, terwijl een instinct onbewust kan blijven. Het kan een drang zijn, een impuls die niet geformuleerd is en waar je je niet bewust van bent. Terwijl intuïtie bewust moét zijn, omdat het anders geen intuïtie zou zijn. Het is een boodschap van het bovenbewuste in het bewuste. Onderbewuste krachten helpen het tot stand komen. De onderbewuste richting die je over het algemeen neemt, beïnvloedt je, zodat je bepaalde intuïties kunt hebben. Beantwoordt dit je vraag?"

VRAAG: Ja, maar misschien heb ik wat verduidelijking nodig omtrent het verschil tussen het onderbewuste en het bovenbewuste.

"Ik denk dat onze vrienden hier ruimschoots voldoende in staat zijn om

deze vraag te beantwoorden, zodat we de tijd hier voor iets anders kunnen gebruiken."

VRAAG: Mag ik een vraag stellen, hoewel ik niet denk dat het een toelaatbare vraag is. In de wetenschap is men het er nu over eens, dat in de miljoenen melkwegen en onder de biljoenen sterren er leven moet zijn dat gelijksoortig is aan dat van onze eigen planeet. Als dat zo is, geldt de val en het daarop volgende verlossingsplan ook voor andere ....".

"Natuurlijk. Het is een geheel. Het verlossingsplan geldt voor de hele schepping. De aardse sfeer is er maar een deel van. Of je nu wel of geen leven in dezelfde of gelijksoortige vormen op andere planeten vindt, heeft er niets mee te maken. Zelfs als de uiterlijke levensvorm gelijksoortig is - hoewel niet precies hetzelfde, maar dat is het punt niet - is het doel en het ontwikkelingsstadium van elke sfeer verschillend."

VRAAG: Zijn er geen andere planeten bij al die miljoenen, die hetzelfde leven hebben als wij hier?

"Niet precies hetzelfde. Omstandigheden passen zich aan de behoefte aan. En iedere sfeer heeft weer een andere behoefte aan ontwikkeling, op weer een ander gebied van de persoonlijkheid."

VRAAG: Mag ik vragen wat het verschil en het onderscheid is tussen verplichting tegenover dankbaarheid? Ik bedoel dat los van de factor vrijheid en dwang.

"Dankbaarheid heeft niets met verplichting te maken. Ik heb het nu ook niet over dwang. Als je een contract met iemand sluit en volgens dat contract ben je verplicht om aan bepaalde voorwaarden te voldoen, dan is dat jouw verplichting. Dat heeft aan beide kanten niets met dankbaarheid te maken."

VRAAG: Zo bedoel ik het niet. Ik bedoel het in die zin dat mensen die, als ze iets krijgen, zich verplicht voelen in plaats van dankbaar.

"Op dat ogenblik moet er iets dwangmatigs of een aantal ziekelijke of afwijkende reacties bestaan. In een geval als dit moet je dieper schouwen om de reden te vinden. Er zijn bijvoorbeeld mensen die niet kunnen ontvangen. Ze zijn misschien in staat om te geven, maar wanneer het op

ontvangen aankomt, voelen ze zich vernederd – en daarom dikwijls overmatig verplicht. Toch hoeft daar niet noodzakelijkerwijs van dwang sprake te zijn, niet in de strikte zin van het woord. Dat zou het gebruiken van een etiket betekenen, en we moeten proberen ons verre van etiketten te houden, en veeleer trachten naar boven te halen wat er daaronder gebeurt. Probeer uit te vinden waarom de persoon zich zo voelt. Waarin is de misvatting gelegen? Er moet ergens een verkeerde gevolgtrekking gemaakt zijn. Je zult waarschijnlijk stuiten op de verkeerde conclusie dat 'ontvangen betekent vernederd worden'. maar zet een volgende stap en ga na waarom? Wat maakte dat deze misvatting ontstond, wat leidde daartoe? Dat zal duidelijk maken waarin de hindernis gelegen is en hoe hij kan worden weggenomen. Het is niet noodzakelijkerwijs een dwang, maar zelfs als het dat is, is het niet voldoende om dat te weten. Elk woord kan een etiket worden als verondersteld wordt dat dit het uiteindelijke antwoord kan geven, of het nu het woord 'trots' of 'dwang' is of wat dan ook. Het kan gevaarlijk zijn om het überhaupt een naam te geven en het daarbij te laten. Dat zal je nooit een stap verder brengen. De persoon kan het nog steeds niet helpen. De manier, de enige manier in gevallen als deze is om uit te zoeken waar de misvatting, het verkeerde idee zit. Er moet er een zijn.

Vanavond, nu we voor het eerst weer samen zijn gekomen, zijn hier vele van onze geestesvrienden die jullie willen zegenen, ieder van jullie afzonderlijk alsmede al onze vrienden die er niet zijn, met de kracht van de waarheid, zodat jullie de manier vinden om je los te maken van je misvormingen en verwarringen - tenminste op dit ogenblik - waar ze jullie direct in de weg staan. De rest kan later volgen. Ontvang deze goddelijke kracht van waarheid en helderheid van visie. Laat deze zegen in het bijzonder gewijd zijn aan dit doel.
En zo zegen ik jullie in de naam van God, in de naam van Jezus Christus, in de naam van de heilige geestenwereld.
Wees in vrede. God zij met u"

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1959.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center of the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Three Cosmic Principles: the Expanding, the Restricting and the Static Principles'. Vertaling door Martien Janssen en Lidewij Frijlink in 1979;
herzien in 1992 door Ernst Winkler en in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009